

vil sag, hvor sagsøgte som følge af den manglende meddelelse er dømt som udebleven.

Til § 136

Bestemmelsen indeholder reglerne for forkyndelse i de tilfælde, hvor der som følge af en persons bopæl eller opholdssted i Danmark, på Færøerne eller i udlandet ikke kan foretages forkyndelse for den pågældende i Grønland. Dette forhold reguleres efter den gældende ordning af retsplejelovens kapitel 2, § 10, hvoraf det fremgår, at rettens formand, hvis indstævnte har bopæl i Danmark eller udlandet, fremsender stævningen til landsrettens formand (landsdommeren), der drager omsorg for forkyndelse i overensstemmelse med de derom gældende regler. De foreslåede ændringer af bestemmelsen indebærer ingen principielle forskelle i forhold til den gældende ordning.

Har en person kendt bopæl eller opholdssted i den øvrige del af riget eller udlandet, og kan forkyndelse ikke ske i Grønland efter de foreslåede bestemmelser i § 133, stk. 1, nr. 1 og 2 – dvs. i form af stævningsmandsforkyndelse eller postforkyndelse – fremgår det af den foreslåede bestemmelses *stk. 1*, at forkyndelse sker ved brevforkyndelse eller på den måde, der er foreskrevet ved konvention eller ved vedkommende lands lov. Forslaget, som svarer til reglen efter den danske retsplejelovs § 158, udtrykker samme retstilstand som i dag, når bortses fra, at Færøerne nu også omfattes, og der gives hjemmel til brevforkyndelse, uanset om der efter vedkommende lands lov er adgang hertil.

Af *stk. 2* fremgår det videre, at forkyndelse i udlandet for kredsretternes og Retten i Grønlands vedkommende iværksættes af Retten i Grønland, mens forkyndelsen for Grønlands Landsrets vedkommende iværksættes af landsdommeren. Denne del af bestemmelsen modsvarer, at det i dag er landsdommeren, som efter retsplejelovens kapitel 2, § 10, iværksætter forkyndelsen. Fremgangsmåden må antages at være begrundet i hensynet til kredsretterne, der som lægmandsdomstole ikke kan forudsættes at være i besiddelse af kendskabet til ordningen for forkyndelse uden for landets grænser. Henset til, at kredsretterne også efter den fremtidige ordning vil være besat med dommere uden juridisk kandidateksamen, er det med denne begrundelse fundet mest rimeligt fortsat at lade forkyndelse i udlandet iværksætte af en juridisk domstol. Placeringen af opgaverne hos Retten i Grønland skal herefter ses i lyset af forslaget til domstolenes fremtidige struktur, hvorefter Retten i Grønland overtager en række af de funktioner, som hidtil har påhvilet

landsdommeren i henseende til bl.a. vejledningen af kredsretterne.

Til § 137

Bestemmelsen indeholder reglerne for forkyndelse i de tilfælde, hvor det ikke er lykkedes at få oplyst et sted, hvor forkyndelse efter de i øvrigt foreslåede regler lovligt kan foretages, eller hvor forkyndelsen forudsætter medvirken af en udenlandsk myndighed, som nægter eller undlader at yde den fornødne bistand. Bestemmelsen erstatter den gældende regel i retsplejelovens kapitel 2, § 11, hvorefter forkyndelse iværksættes ved indrykning i pressen, oplæsning i radioen eller på anden af justitsministeren fastsat måde, hvis det ikke er lykkedes at opspore indstævntes bopæl eller opholdssted. Denne bestemmelse suppleres af reglen i forkyndelsesbekendtgørelsens § 7, hvorefter forkyndelse, hvis indstævntes bopæl og opholdssted er ukendt, iværksættes af landsdommeren ved bekendtgørelse i Atuagadgluutit (AG/Grønlandsposten) og eventuelt tillige på anden passende måde.

Kan en persons bopæl, opholdssted eller arbejdssted her i riget ikke oplyses, eller nægter eller undlader vedkommende fremmede myndighed at efterkomme en anmodning om forkyndelse efter den foreslåede bestemmelse i § 136, fremgår det af *stk. 1*, at forkyndelse kan foretages ved bekendtgørelse i Statstidende, AG (Grønlandsposten), anden skreven presse eller på anden af justitsministeren fastsat måde. Bestemmelsen er udformet på baggrund af den gældende bestemmelse i retsplejelovens kapitel 2, § 11, stk. 1, og den danske retsplejelovs § 159, stk. 1. Der er ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at bevare adgangen til uden videre at foretage forkyndelse via radio eller tv. De foreslåede muligheder for bekendtgørelse er ligestillede, således at de hver især indebærer lovlig forkyndelse. Det forudsættes, at der vælges det eller de medier, hvorved personen mest sandsynligt vil blive bekendt med meddelelsen.

Efter *stk. 2* skal bekendtgørelsen indeholde et uddrag af meddelelsen og en bemærkning om, at meddelelsen kan fås ved henvendelse til retten. Det skal endvidere anføres, hvorfor denne forkyndelsesform anvendes. Dette svarer til den gældende ordning efter retsplejelovens kapitel 2, § 11, stk. 2, ligesom det er i overensstemmelse med reglen efter den danske retsplejelovs § 159, stk. 2.

Har en person i de i *stk. 1* nævnte tilfælde kendt bopæl uden for riget, fremgår det af *stk. 3*, at meddelelsen også skal sendes den pågældende med posten. Denne bestemmelse, som ikke findes i den gældende